

PHẨM NGU Thứ 5 (Thi Hoá, NT)

60/ Đêm dài cho kẻ thức
Đường dài cho kẻ mệt
Luân hồi dài, kẻ ngu
Không biết chân diệu pháp.

*60/ Thức đêm mới biết đêm dài
Đường xa mới biết sức trai cũng mòn
Ngu mê sáu nẻo xoay vòng
Sống thiếu trí tuệ, như trong ngục tù.*

61/Tìm không được bạn đường
Hơn mình hay bằng mình
Thà quyết sống một mình
Không bè bạn kẻ ngu.

*61/ Thiện hữu tri thức cùng tu
Nếu không tìm được , vân du một mình
Ngày đêm tụng đọc tâm kinh
Kẻ ngu xa lánh, tâm linh tỏ tường.*

62/ Con tôi, tài sản tôi
Người ngu sanh ưu não
Tự ta, ta không có
Con đâu tài sản đâu?

*62/ Vì người tắm tối vấn vương
Đắm say con vợ, vô thường trắng tay
Sầu bi thân thể hao gầy
Thân này không thật, của này về đâu ?*

63/ Người ngu nghĩ mình ngu
Nhờ vậy thành có trí
Người ngu tưởng có trí
Thật xứng gọi chí ngu.

*63/ Nếu như dừng lại mong cầu
Hiểu thông thế sự bước vào đường chơn
Còn nghĩ tài trí thua hơn
Tự ôm oán hận, nuốt hờn thiên thu.*

64/ Người ngu, dầu trọn đời
Thân cận người có trí
Không biết được chánh pháp
Như muông với vị canh.

*64/ Trời xanh che áng mây mù
Khiến cho cảnh sắc âm u héo sâu
Trọn đời không thấy đạo màu
Hương vị chánh pháp , muông nào tỏ phân.*

65/ Người trí, dầu một khắc
Thân cận người có trí
Biết ngay chơn diệu pháp
Như lữ với vị canh.

*65/ Không bằng gấn bạc chân nhân
Một giây tỉnh thức, pháp phần truyền trao
Như lữ nếm vị ngọt ngào
Thân tâm hỷ lạc tuôn trào lý chơn.*

66/ Người ngu si thiếu trí
Tự ngã thành kẻ thù
Làm các việc không thiện
Phải chịu quả đắng cay.

*66/ Phàm phu mãi tính thua hơn
Tự mình lừa dối, tình khôn làm liễu
Trói trăn vì lữ thương yêu
Khổ đau tự ngã, trần kiều phải qua.*

67/ Nghiệp làm không chánh thiện
Làm rồi sanh ăn năn
Mặt nhuộm lệ, khóc than
Lãnh chịu quả dị thực.

*67/ Quả báo tìm đến không xa
Ăn năn đã muộn, khóc la nảo nề
Cuộc đời bất hạnh lê thê
Đường xa gian khổ mãi mê một mình.*

68/ Người ngu nghĩ là ngọt
Khi ác chưa chín muối
Ác nghiệp chín muối rồi
Người ngu chịu khổ đau.

68/ *Gây nhân khởi bước đặng trình
Hân hoan hạnh phúc, ngõ hình bóng theo
Đến khi quả ác chín muồi
Tối tăm ập đến , bóng chiều đã qua.*

69/ *Và việc làm chánh thiện
Làm rồi không ăn năn
Hoan hỷ, ý đẹp lòng
Hưởng thọ quả dị thực.*

69/ *Làm việc thiện, tâm thẳng hoa
Phước lành vượt khỏi phong ba thế trần
Vui thay quả thiện chín dần
Sắc tài trọn vẹn mười phân vẹn toàn.*

70/ *Tháng ngày với ngọn cỏ
Người ngu có ăn uống
Không bằng phần mười sáu
Người hiểu pháp vô vi.*

70/ *Người ngu che giấu tâm gian
Dối người để được trăm ngàn lời khen
Bùn sinh nhưng mọc hoa sen
Đến khi tỏ ngộ, bao phen mê lầm.*

71/ *Nghiệp ác đã được làm
Nnhư sữa, không đông ngay
Cháy ngấm theo kẻ ngu
Nnhư lửa tro che đậy.*

71/ *Quá khứ sống với ác tâm
Giống như lửa hực, che ngấm dưới tro
Lại như sữa chưa thafnh hồ
Khi nghiệp quả đến, cháy khô cuộc đời.*

72/ *Tự nó chịu bất hạnh
Khi danh đến kẻ ngu
Vận may bị tổn hại
Đầu nó bị nát tan.*

72/ *Muốn ư danh lợi cao vời
Mà mình không xứng cuộc chơi cũng tàn
Hại cho thân thể tan hoang
Tự làm tự chịu, trách than ai nào.*

73/Ưa danh không tương xứng
Muốn ngồi trước tỳ kheo
Ưa quyền tại tịnh xá
Muốn mọi người lễ kính.

*73/ Tịnh xá lại muốn ngồi cao
Để cho tứ chúng lễ cầu cúng dâng
Sống phạm tục giữa tăng thân
Đứng đi sai phạm, chia phân rối bời.*

74/Mong cả hai tăng tục
Nghĩ rằng “ chính ta làm
Trong mọi việc lớn nhỏ,
Phải theo mệnh lệnh ta”
Người ngu nghĩ như vậy
Dục và mạn tăng trưởng.

*74/ Lại mong ảnh hưởng khắp nơi
Tự cao ngã mạn chưa rời khỏi tâm
Gây ra mọi thứ lỗi lầm
Bớt lòng tìm vết, không cần lời khuyên
Tăng tục đều gặp ão phiền
Cần tu sám hối mới yên lòng người.*

75/ Khác thay duyên thế lợi
Khác thay đường niết bàn
Tỳ kheo đệ tử phật
Hãy như vậy hằng tri
Chớ ưa thích cung kính
Hãy tu hạnh viễn ly.

*75/ Như thuyền đã vượt trùng khơi
Bạc trí thẳng tiến nghỉ ngơi Niết bàn
Xa lìa vật chất ly tham
Quán chiếu vạn pháp như làn gió thu
Đi thật xa chốn tuyết mù
Thâm sơn cùng cốc, ẩn cư an lành..*